

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej z 22. września 2021
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk fizycznych
wszczętym na wniosek dr. Tomasza Kazimierczuka

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki Fizyczne Uniwersytetu Warszawskiego uchwałą nr 35 z 26. kwietnia 2021, działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478) oraz uchwały nr 481 z dnia 16 października 2019 r. Senatu Uniwersytetu Warszawskiego, po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny nauk fizycznych i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Tomaszowi Kazimierczukowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

Uzasadnienie: załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Jan Misiewicz

/Przewodniczący Komisji: prof. dr hab. Jan Misiewicz/

Załącznik nr 1 do uchwały
(uzasadnienie opinii zawartej w uchwale)
Komisji Habilitacyjnej powołanej w postępowaniu
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk fizycznych
wszczętym na wniosek dr. Tomasza Kazimierczuka

Komisja Habilitacyjna powołana w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk fizycznych wszczętym na wniosek dr. Tomasza Kazimierczuka (dalej zwana Komisją) stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny nauk fizycznych i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Tomaszowi Kazimierczukowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki fizyczne. W szczególności Komisja uważa, że zostały spełnione przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478).

Poza naturalnie spełnioną przesłanką dot. posiadania stopnia doktora, Komisja zauważa, że przesłanka dotycząca posiadania osiągnięć naukowych, uzyskanych po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiących znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej jest spełniona bowiem:

- 1) **Dr Tomasz Kazimierczuk przedstawił cykl publikacji powiązanych tematycznie.** Świadczy o tym np. opinia z recenzji profesora Piotra Perlina: „Osiem publikacji tworzących dzieło przedstawione przez dr Kazimierczuka do oceny, stanowi zespół spójnych tematycznie prac, opublikowanych w znakomitych czasopismach. Prace te dotyczą klasycznej tematyki ekscytonów w systemach jedno-dwu i trójwymiarowych”. (Również profesor Grzegorz Sęk zaznacza w swojej opinii powiązanie tematyczne publikacji w przedstawionym cyklu.) Z kolei profesor Marek Godlewski opisuje, że „wszystkie wybrane do wniosku habilitacyjnego prace dotyczą mechanizmów częściowego stymulowania rekombinacji promienistej tzw ciemnych ekscytonów”.
- 2) **Wkład przedstawionego cyklu w rozwój nauk fizycznych jest znaczny.** Profesor Piotr Perlin zauważa, iż „Szczególnie praca TK1 opublikowana w Nature, przedstawia na swój sposób rekordowe wyniki i ma duży oddźwięk w społeczności międzynarodowej, który odzwierciedla się w ilości cytowań – ponad 250 razy.” Podobnie uważa też profesor Grzegorz Sęk, pisząc o tychże pracach „Prace te otwały cały nowy temat badawczy, który jest w obszarze zainteresowań szerokiego grona badaczy, (...), co również świadczy o doniosłości tych odkryć.” Profesor Marek Godlewski podkreśla przede wszystkim, że „prowadzone przez kandydata prace dotyczące spektroskopii ekscytonowej nie są przyczynkowe”; zwraca też uwagę, iż najnowsze prace wchodzące w skład cyklu tzn. „prace dotyczące tych materiałów [monowarstwy WS2, WSe2], jak i grafenu, to wiodącą tematyka badawcza działalności wielu grup na świecie. Osiągnięcie znaczących wyników w tej dziedzinie, biorąc pod uwagę dużą konkurencję z wieloma laboratoriami na świecie, oceniam bardzo wysoko.” Profesor Mariusz

Zdrojek konkluduje, że „w całości cykl prac przedstawionych w rozprawie habilitacyjnej jest wystarczająco wartościowy aby udowodnić samodzielność naukową dra Tomasza Kazimierczuka”.

- 3) **Wkład dr. Tomasza Kazimierczuka w powstanie cyklu jest istotny.** Profesor Mariusz Zdrojek w swojej recenzji pisze, że habilitant „tylko w jednej [publikacji, spośród wszystkich przedstawionych w cyklu,] jest pierwszym autorem, niemniej jednak udowadnia (stosownymi oświadczeniami) również swój znaczący wkład w pozostałych publikacjach przedstawionego cyklu”. Innego zdania jest profesor Piotr Perlin, który stwierdza, że: „Jedynym problemem (jednak dość poważnym) jaki dostrzegam w tej pracy, jest trudny do określenia udział dr Kazimierczuka w części opisanych badań”. Warto zaznaczyć, że na podobny problem zwraca uwagę również profesor Grzegorz Sęk. Tym niemniej w dalszej części recenzji profesor Piotr Perlin zwraca uwagę, że „Mimo wszystkich moich wątpliwości, dwie pierwsze prace TK1 i TK2 (Nature i PRL) są wystarczająco wybitne by uzasadnić przyznanie dr Tomaszowi Kazimierczukowi stopnia doktora habilitowanego.” Ostatecznie powyższą konkluzję jednomyślnie poparli podczas dyskusji zarówno wszyscy recenzenci jak i wszyscy pozostali członkowie Komisji, *vide* szczegółowy protokół z posiedzenia Komisji.

Również przesłanka dotycząca (szeroko rozumianej) istotnej aktywności naukowej została spełniona, gdyż m.in.:

- 1) **Dr Tomasz Kazimierczuk wykazuje się znaczącą aktywnością naukową.** Profesor Piotr Perlin podkreśla w swojej recenzji „Dr Tomasz Kazimierczuk jest autorem 84 prac opublikowanych w czasopiśmie międzynarodowych i materiałach konferencyjnych. Ich indeks cytowań jest na poziomie 1200 (bez autocytowań), a indeks Hirscha wynosi 18-21 (zależnie od bazy danych). Są to świetne wyniki dla naukowca przed habilitacją. Należy zwrócić uwagę na to, że dr Kazimierczuk publikuje w znakomitych czasopiśmie (Nature, Physical Review Letters, Physical Review X etc.). Patrząc całościowo dorobek naukowy można uznać za doskonały.” Podobnie Profesor Marek Godlewski ocenia, że „dorobek kandydata jest znakomity i porównywalny do dorobku wielu wniosków profesorskich, które recenzowałem” oraz w dalszej części recenzji nadmienia, iż wskaźniki bibliometryczne są „istotnie powyżej podobnych danych w większości składanych wniosków habilitacyjnych”. Podobnego zdania są również Profesorowie Grzegorz Sęk oraz Mariusz Zdrojek. Ponadto Profesor Grzegorz Sęk zauważa, że „Niezwykle ważnym elementem życiorysu zawodowego dr. Kazimierczuka po doktoracie był jego długoterminowy staż na Uniwersytecie Technicznym w Dortmundzie, w jednym z najlepszych laboratoriów w tej tematyce na świecie.”
- 2) **Działalność dydaktyczna dr. Tomasza Kazimierczuka jest znaczącą.** Profesor Grzegorz Sęk podkreśla w swojej opinii, iż „W zakresie pracy dydaktycznej Pan dr Kazimierczuk może pochwalić prowadzeniem szeregu różnych kursów” (m.in. zaawansowany wykład z fizyki materii skondensowanej, o czym wspomina w opinii prof. Marek Godlewski) i konkluduje, że „Dorobek ten uznałbym za wyróżniający”. Podobnie profesor Mariusz Zdrojek jest zdania, że „doświadczenie dydaktyczne dra Kazimierczuka, w ogólności oceniam jako dość duże”, a profesor Piotr Perlin wspomina, iż habilitant „prowadził również intensywną działalność dydaktyczną zarówno w obszarze fizyki jak i informatyki”
- 3) **Działalność organizacyjna i popularyzatorska dr. Tomasza Kazimierczuka jest istotna.** Profesor Piotr Perlin zaznacza w recenzji, że „Istotnym rysem działalności kandydata jest jego

zaangażowanie w pracach Głównego Komitetu Olimpiady Fizycznej – działalności o wielkiej wadze dla rozwoju badań fizycznych w Polsce.” Warto zaznaczyć, że udział w pracach komitetu olimpiady to „bardzo prestiżowe osiągnięcie”, jak pisze w swojej recenzji prof. Marek Godlewski. Również „bardzo pozytywne wrażenie robi liczba projektów badawczych kierowanych przez kandydata” (recenzja prof. Marka Godlewskiego, podobnie pozytywnie wyraża się też prof. Mariusz Zdrojek). Z kolei profesor Grzegorz Sęk podkreśla udział dr. Tomasza Kazimierczuka w projekcie „Inicjatywa Doskonałości — uczelnia badawcza” na UW jako kierownika jednego z działań w ramach tego projektu.

Jan Misiewicz

/Przewodniczący Komisji: prof. dr hab. Jan Misiewicz/